

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบูรณาการ มีขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการ
5. วิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
8. อภิปรายผล
9. ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมบูรณาการในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบูรณาการก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมบูรณาการในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ในแม่ ก กา

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านหนองปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำนวน 8 คน ซึ่งมีวิธีการคัดกรอง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคัดกรองเบื้องต้น เป็นการคัดกรองโดยผู้วิจัยเพื่อให้ทราบถึงวิธีการให้การช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม และตรวจผลงานนักเรียน
2. สัมภาษณ์ผู้ปกครอง และครูประจำชั้นหรือครูผู้ที่เคยสอนนักเรียนมาก่อน
3. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม (KUS – SI Rating Scales : ADHD / LD / Autism (PDDs) ซึ่งเป็นแบบคัดกรองนักเรียนอย่างละเอียด ของ ผศ.ดร.ดารณี อุทัยรัตนกิจ ผศ.นพ. ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ ศูนย์วิจัยการศึกษาเพื่อนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นแบบคัดกรองเพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 อายุระหว่าง 6-13 ปี 11 เดือน ซึ่งเป็นแบบคัดกรองที่มีข้อความที่บ่งบอกพฤติกรรมรวม 30 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น มีจำนวน 30 ข้อ

ด้านที่ 2 ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ด้านการอ่าน มีจำนวน 20 ข้อ

ด้านที่ 3 ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ด้านการเขียน มีจำนวน 20 ข้อ

ด้านที่ 4 ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ด้านการคิดคำนวณ มีจำนวน 20 ข้อ

ด้านที่ 5 ใช้สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะออทิซึม มีจำนวน 40 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้แบบคัดกรองด้วยตนเองทุกขั้นตอน ผลการคัดกรองสรุปได้ว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำมีคะแนนที่ (T-Score) อยู่ระหว่าง 65- 80 จัดอยู่ในกลุ่ม 3 จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่ได้จากการคัดกรองในขั้นตอนที่ 2 จำนวน 8 คน เพื่อประเมินว่านักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับใด โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 3 ชุด ๆ ละ 30 ข้อ ทำการทดสอบ จำนวน 3 ครั้ง

จากการทดสอบ พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับเดียวกันคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จำนวน 8 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการคัดกรองนักเรียนทั้ง 3 ชั้นตอนมาประมวลกัน จึงพิจารณาตัดสินว่าเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อการวิจัย

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำรายชื่อนักเรียนที่ได้รับการพิจารณาว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ มาเป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมี จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. กิจกรรมบูรณาการ
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้

การดำเนินการ

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ตรวจและบันทึกคะแนนไว้

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

3. ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง ดำเนินการทดลอง โดยใช้เวลา 20 ชั่วโมง โดยในแต่ละชั่วโมง นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะได้รับแบบฝึกกิจกรรมบูรณาการ การเขียนสะกดคำ และเล่นเกมในแต่ละชั่วโมงที่ทำการทดลอง

4. เมื่อทำการทดลองเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดแล้วทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไปทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5. ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน

6. นำคะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง และกิจกรรมบูรณาการ มาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบูรณาการที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. การเปรียบเทียบความสามารถของการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบูรณาการก่อนเรียนและหลังเรียน
3. ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมบูรณาการ การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบูรณาการสรุปได้ว่า

1. กิจกรรมบูรณาการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.25 / 89.17
2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้กิจกรรมบูรณาการ มีคะแนนเฉลี่ย 14.38 คิดเป็นร้อยละ 47.92 และมีคะแนนเฉลี่ย 26.75 คิดเป็นร้อยละ 89.17 หลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภายหลังการทดลองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง
3. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมบูรณาการการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวใน แม่ ก กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ เท่ากับ 0.7920 คิดเป็นร้อยละ 79.20 หมายความว่ากิจกรรมบูรณา

การ การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา ทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

การพัฒนาความสามารถ การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบูรณาการ มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมบูรณาการการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ 86.25/89.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ภายหลังจากเรียนรู้ด้วยกิจกรรมบูรณาการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างและการพัฒนากิจกรรมบูรณาการการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้ง 10 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนในการจัดทำตามหลักวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถของนักเรียน มีการเสริมแรงตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขของ สกินเนอร์ (Skinner) และมีการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นลำดับขั้นตอนจากกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก เหมาะสมกับศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน มีกระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียน เช่น กิจกรรมบูรณาการที่ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะกับเกม ในแบบฝึกทักษะจะมีภาพประกอบที่น่าสนใจ สีต้นสวยงาม ได้รับความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น การวาดภาพระบายสี การโยงคำกับภาพ การเติมคำ การทำประโยคให้สมบูรณ์ การร้องเพลง การทำท่าทางประกอบเพลง รวมทั้งการเล่นเกมที่เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ ทำให้นักเรียนได้รับการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียนรู้อย่างมีความสุข มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ปรางศรี พณิชยกุล (2547 : 60), เสาวณี แกสมาน (2545 : 5-6) และ รักนิญา หยค้อย (2549 : 32) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมบูรณาการ จะเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม ได้รับประสบการณ์ตรงซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งเนื่องจาก

สัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน และพบว่ากิจกรรมบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างกลมกลืน ทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และที่สำคัญคำที่นำมาใช้ในการสอนเขียน ก็เป็นคำที่ใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเป็นคำในแม่ ก กา ที่ผ่านการวิเคราะห์ที่เนื้อหามาแล้วว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับบุคลิกภาวะและความสามารถของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนและร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน โดยเฉพาะกิจกรรมการเล่นเกมนักเรียนจะมีการเล่นทั้งก่อนเรียนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและหลังการเรียนเพื่อเป็นการสรุปทบทวนทุกครั้ง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียน เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่มีความรู้สึกลัวถูกบังคับให้เรียน กระตือรือร้น สนใจที่จะเรียน จะเห็นได้จาก การที่ นักเรียนปกติ มักจะมาขอเรียนและร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ และบางครั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมักจะมารบเร้าให้ครูสอนก่อนจะถึงเวลาเรียนจริงอยู่เป็นประจำ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ยึดหลักการสอนแบบฝึกซ้ำ ย้ำทวนบ่อย ๆ สอนจากง่ายไปหายาก จัดบรรยากาศให้มีความผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด สอนเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย โดยได้ ปรับการสอนเป็นการเล่น และในตอนท้ายของกิจกรรมบูรณาการแต่ละชุด จะมีแบบทดสอบย่อยวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน สอดคล้องกับ รัตนา สถิตานนท์ (2544 : 3-4) ที่กล่าวไว้ว่า บทเรียนที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย จะทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวา นักเรียนฝึกทักษะด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดความสุข มีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทยและรักภาษาไทย

1.2 ในการจัดทำกิจกรรมบูรณาการครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักสูตร เนื้อหาสาระ เทคนิควิธีการ แนวคิด ทฤษฎี การแก้ปัญหาหรือการพัฒนาให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมบูรณาการ และที่สำคัญกิจกรรมบูรณาการได้ผ่านการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ก่อนนำไปทดลองจริง จากเหตุผลดังกล่าวทำให้กิจกรรมบูรณาการ การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 ด้านเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ต่ำกว่าระดับชั้นเรียนจริงของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เนื่องจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน รวมถึงการคัดกรองนักเรียน

อย่างละเอียด พบว่านักเรียนมีระดับความสามารถด้านการเขียนต่ำกว่าเด็กในวัยเดียวกัน 2 ชั้นปี มีความรู้ความสามารถด้านการเขียนเท่ากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาแล้ว จนได้เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับความสามารถ และศักยภาพของนักเรียนจึงได้นำมาใช้ในการทดลองกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ส่วนเกณฑ์ประสิทธิภาพ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ใช้กับนักเรียนปกติ แต่เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาที่จะนำมาสอนนักเรียนอย่างละเอียดพบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่มีความสามารถด้านการเขียน อยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 แต่ มีวุฒิภาวะอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยจึงได้ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 สำหรับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพราะพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็น เนื้อหา และเกณฑ์ประสิทธิภาพ ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะ และความสามารถของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงได้ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวในแม่ ก กา สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบูรณาการ ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมบูรณาการ มีความสามารถในการเขียน ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภายหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำในแม่ ก กา สูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการสร้างตามหลักวิชาการ เป็นกิจกรรมบูรณาการระหว่างแบบฝึกทักษะกับเกม มีกิจกรรมที่หลากหลาย มีภาพประกอบที่สวยงามน่าสนใจ นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน เนื้อหาสาระที่นำมาสอนเป็นเนื้อหาที่ผ่านการวิเคราะห์ เพื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ความสามารถของนักเรียน เป็นคำใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็น กระตือรือร้น และร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยความเต็มใจและมีความสุขกับการเรียน สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญคือ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี กฎการเรียนรู้ของ ธอร์น ไคค์ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เนื่องจากนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายต้องเรียนในชั้นเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเต็มเวลา จึงทำให้นักเรียนเมื่อยล้า เพื่อให้ให้นักเรียนได้ผ่อนคลายก่อนสอนเสริมในเวลา 15.00-16.00 น. ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนพักเพื่อให้รับประทานอาหารเช้า เช่น รับประทาน

ขนมหวาน ผลไม้ หรือดื่มนม ก่อนจัดกิจกรรมสอนเสริม ทุกครั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีความพร้อมหรือความสนใจที่จะเรียน เพราะผู้วิจัยเชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมหรือความสนใจที่จะเรียนจึงจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมายได้ดี ในขณะที่เดียวกัน การที่นักเรียนได้ฝึกฝน กระทำซ้ำบ่อย ๆ ฝึกซ้ำ ย้ำทวน จากกิจกรรมที่หลากหลายย่อมทำให้นักเรียนมีทักษะและเกิดความชำนาญจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี ทำให้การเรียนรู้คงทนถาวร มีความภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง และก่อให้เกิดแรงบันดาลใจอยากทำสิ่งนั้นอีก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเสริมแรงของ สกินเนอร์ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนอีกด้วยเพราะ การเสริมแรงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพราะนักเรียนกลุ่มนี้ มีความต้องการให้ผู้อื่นสนใจ ให้ความรัก และดูแลเป็นพิเศษ การได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะครูและกลุ่มเพื่อนถ้าให้กำลังใจ และการยกย่องชมเชย หรือให้รางวัล ซึ่งอาจเป็นสิ่งของหรือให้ทำในสิ่งที่เขาชอบ เช่น การวาดภาพระบายสี การเล่นเกม ซึ่งเป็นการเสริมแรงทางบวก จะทำให้นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้น ที่จะเรียนมากขึ้น และในขณะเดียวกัน การเสริมแรงทางลบ เป็นการสนองตอบภายใต้เงื่อนไข เช่น ถ้านักเรียนสนใจเรียนตั้งใจเรียนเขียนเขียนสะกดคำได้ ก็จะได้วาดภาพระบายสี เล่นเกม หรือทำกิจกรรมอื่นที่เขาชอบ ก็จะทำให้เขามีความพยายามที่จะเขียนสะกดคำมากขึ้น ข้อควรระวังในการใช้แรงเสริม โดยเฉพาะแรงเสริมทางลบอาจใช้ได้เป็นบางครั้งเท่านั้น ไม่ว่าจะใช้แรงเสริมทางบวกหรือทางลบ หากจะให้ได้ต้องเลือกใช้ให้อยู่ในเกณฑ์พอเหมาะพอดี ไม่มาก หรือบ่อยครั้งเกินความจำเป็น และในการทำกิจกรรมทุกครั้ง ควรควรแจ้งผลให้นักเรียนทราบในทันทีที่นักเรียนทำงานสำเร็จเพราะการทราบผลอย่างรวดเร็วหรือในทันทีที่ทำการได้สำเร็จ จะทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจและกระตือรือร้นในการทำงานครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับบลินนุช อำนวยสิน (2546 : 48) ที่กล่าวไว้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่นักเรียนทำงานได้สำเร็จก็เป็นการสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นพัฒนาการตามธรรมชาติของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ให้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ภายหลังจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมบูรณาการ

มีคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.38 คิดเป็นร้อยละ 47.92 ส่วนคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.75 คิดเป็นร้อยละ 89.17 จะเห็นว่านักเรียนมีคะแนน ทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา แพงจันทร์ (2541 : 59) ได้ศึกษาความสามารถเขียนคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมใน โรงเรียนปกติจากการสอนเขียนบูรณาการกับเกม นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบบูรณาการกับเกมมีความสามารถเขียนคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถเขียนคำสูงกว่าก่อนการทดลองและอยู่ในระดับดี และ รัชนีภา หยด้อย (2549 : 48) ได้ศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนคำโดยใช้กิจกรรมบูรณาการสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พบว่า หลังจากได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมบูรณาการ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีการพัฒนาการเขียนคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมบูรณาการ การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวใน แม่ ก กา มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7920 คิดเป็นร้อยละ 79.20 หมายความว่า กิจกรรมบูรณาการ การเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวใน แม่ ก กา ทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้น ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 60 สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากกิจกรรมบูรณาการ ได้ผ่านขั้นตอนในการจัดทำตามหลักวิชาการอย่างมีระบบ เหมาะกับศักยภาพและความต้องการของนักเรียน มีกระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียน คำที่นำมาฝึกเป็นคำที่ง่าย เป็นคำใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน กิจกรรมบูรณาการมีภาพประกอบที่สวยงามน่าสนใจ ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย ทำให้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นที่จะปฏิบัติตามกิจกรรม ในตอนท้ายของแต่ละชุดจะมีแบบทดสอบย่อยวัดความสามารถการเขียนคำ ที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และที่สำคัญในการจัดทำกิจกรรมบูรณาการครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักสูตร เนื้อหา เทคนิควิธีการ แนวคิด ทฤษฎี การแก้ปัญหาหรือพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมบูรณาการ โดยเฉพาะเนื้อหาผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาให้เหมาะสมกับบุคลิกและความสามารถของนักเรียน และกิจกรรมบูรณาการได้ผ่านการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน และนำมาปรับปรุงให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนีภา หยด้อย (2549 : 48) ได้ศึกษา

พัฒนาทักษะการเขียนคำ โดยใช้กิจกรรมบูรณาการสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พบว่า หลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบูรณาการ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีการพัฒนาการเขียนคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของ สุนีย์ แก้วของแก้ว (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการ ประสมอักษร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรามีทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลอง นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับ และงานวิจัยของ อติษฐ ทิมวัฒนา (2548 : 40) ได้ ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการสอน พบว่าความสามารถการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังได้รับการสอนเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการทดลองนักเรียนที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้ด้านการเขียนหลังการสอน โดยใช้ชุดการสอนมีความสามารถเขียนคำสูงขึ้นและ นลินนุช อำนวยสิน (2546 : 47) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเขียนคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลองจริง

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมบูรณา การ ช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีความสามารถทางการเขียนสะกด คำสูงขึ้น และพบว่า การสอนที่มีเกณฑ์ประสิทธิภาพสูงจะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียน ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบูรณาการ มีความสามารถ ทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้น เนื่องจาก นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้รับการจัดการเรียน การสอนที่สอดคล้องกับวุฒิภาวะ ความต้องการ และความสามารถของนักเรียน และ นักเรียน ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการ พัฒนาการเขียนสะกดคำได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

สรุปได้ว่ากิจกรรมบูรณาการเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สามารถนำมา แก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากกิจกรรมบูรณาการ มีแบบฝึกให้นักเรียนได้ฝึกฝนที่หลากหลาย ภาพประกอบสวยงาม มีเกมที่สนุกสนาน กติกาไม่ยุ่งยากและไม่ซับซ้อน นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้เล่นปนเรียนฝึกจากเรื่องง่ายไปหาเรื่องที่ยาก เนื้อหาเหมาะกับวุฒิภาวะและระดับความสามารถของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการพัฒนาความสามารถการเขียน ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบูรณาการ มีการพัฒนาด้านการเขียนดีขึ้น ครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สามารถนำเทคนิคการสอนเขียน โดยใช้กิจกรรมบูรณาการ ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้สามารถเรียนรู้การเขียนคำโดยเฉพาะคำพื้นฐานหรือคำใหม่ในบทเรียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของการเขียนในระดับที่สูงขึ้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรเลือกใช้อย่างเหมาะสม

1.2 กิจกรรมบูรณาการ ช่วยส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านการเขียน เรียนรู้ด้วยตนเองได้ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.3 กรณีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีอาการมาก หรือน้อยกว่า กลุ่มเป้าหมายครูผู้สอนควรวิเคราะห์เนื้อหา รวมทั้งสร้างสื่อ นวัตกรรมในการสอนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง ครูควรให้ความสนใจและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง คอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา การสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอื่น ๆ สิ่งหนึ่งที่ครูควรให้ความสำคัญและไม่ควรมองข้าม คือ การให้กำลังใจ การเสริมแรงตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองสอนเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมบูรณาการให้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 คนในการวิจัย

ครั้งต่อไป ควรทดลองกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นอื่น ๆ หรือทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มอื่น และมีจำนวนของกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนเขียนสะกดคำด้วยกิจกรรมบูรณาการกับการสอนเขียนด้วยวิธีอื่น ๆ เพื่อดูประสิทธิภาพของการสอนเขียนจากวิธีการสอนที่หลากหลาย

2.3 ควรมีการนำกิจกรรมบูรณาการไปปรับประยุกต์ทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ

2.4 ควรนำกิจกรรมบูรณาการไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่น สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เช่น พัฒนาทักษะด้านการอ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY